

— Аглаониса.

— Какви изкуства (магии) знае?

— Тя може да спира слънцето, да сменя мѣсеца на земята, да подига бури, да спира халитѣ, да съживява умрѣли . . .

— Чума! Ти много я хвалишъ, се изсмѣ Евфорионъ.

— Тя влиза въ гробоветѣ, изцѣрява болнитѣ, събира билки по планината и цѣри лудитѣ: заповѣда на звѣздитѣ; познава бждещето и най-сетнѣ познава, дѣ се намиратъ крадени нѣща.

— Нищо не вѣрвамъ отъ това, му казахъ азъ.

— Ти сѣ не вѣрвашъ, ала нели ще идемъ, ще видишъ.

Ето че достигнахме до жилището на врачката. Кжщата ѝ не бѣ много хубава. Това бѣ проста дупка, тъмна пещера, издълбана въ скалата. Ние сварихме врачката тъмно на вратата, дѣто изговаряше нѣкакви неразбрани думи.

Тя бѣ стара, погрозняла и набръчкана баба, облѣчена въ черна широка намѣталка, дълга чакъ до нозѣтъ ѝ. Оплетената ѝ коса се спущаше задъ ухото право надолу. Върху главата ѝ личеше малко червено фесче.

Теогени прѣвъ се приближи до нея и разказа, защо сме отишли. Врачката ни изслуша съ широко отворени очи. Слѣдъ това ни покани да влѣземъ вжтрѣ въ пещерата, па ни посочи седалище, издълбано въ скалата, ако искаме, да седнемъ, Тя се вмъкна прѣзъ перде въ друго отдѣление, прѣградено въ дѣното на пещерата, дѣто се приготви за тайнствената си работа. Стѣнитѣ на пещерата бѣха затрупани съ маслиневи клонове и шума, която издаваше приятна миризма. Имаше и други нѣща, които